

PAULUS: DE LIEFDE

Met de terugkeer van drie lezingen in de Eucharistieviering, is er weer aandacht voor de brieven die de apostelen hebben geschreven aan de eerste christengemeenten. De belangrijkste zijn de brieven van de apostel Paulus. Hij schreef deze brieven om het contact met de door hem gestichte gemeenten of parochies te onderhouden. Hij zette zich vooral in om het evangelie onder niet-joden te verspreiden. Zijn brieven zijn geschreven tussen 52 - 58 na Christus, vóór de vier evangeliën die tussen 65 – 100 na Christus worden gedateerd.

In de brieven van Paulus vinden we een aantal teksten die de vorm aannemen van een gebed, zoals zijn zeer bekende tekst over de liefde uit de eerste brief aan de Korintiërs.

Al spreek ik de taal van mensen en engelen

– als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal.

Al heb ik de gave van de profetie, al ken ik alle geheimen en alle wetenschap, al heb ik het volmaakte geloof dat bergen zou kunnen verzetten

– als ik de liefde niet heb, ben ik niets.

Al deel ik al mijn bezit uit, al geef ik mijzelf prijs om mij daarop te kunnen beroemen

– als ik de liefde niet heb, helpt het mij niets.

De liefde is geduldig en vriendelijk; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij verbeeldt zich niets.

Zij gedraagt zich niet onfatsoenlijk, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan.

Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt vreugde in de waarheid.

Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verduurt zij.

De liefde vergaat nooit. De gave van de profetie, ze zal verdwijnen; het spreken in talen, het zal verstommen; de kennis, ze zal ooit hebben afgedaan.

Want ons kennen is stukwerk, en stukwerk ons profeteren. Maar wanneer het volmaakte komt, heeft het stukwerk afgedaan.

Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind; nu ik volwassen ben, heb ik het kinderlijke achter mij gelaten.

Nu kijken wij nog in een spiegel, we zien raadselachtige dingen, maar straks zien we van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik nog slechts ten dele, maar dan zal ik ten volle kennen zoals ik zelf gekend ben.

Deze drie dingen blijven altijd bestaan: geloof, hoop en liefde; maar de liefde is het voornaamste.

Deze tekst is heel veel gebruikt in huwelijksvieringen en wordt nog steeds gebruikt. Niemand heeft de liefde mooier bezongen dan Paulus. Het gaat hierbij niet over de romantische liefde zoals die bezongen wordt in popsongs maar om een diep gevoelde betrokkenheid op elkaar en op God.

(Foto: beeld van de Apostel Paulus in onze kerk)

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 15, 26 april 2014